

Ἀναστασιματάριον Σύντομον

Ἑσπερινός

Ἦχος ἀν̣ Ζω

τοῦ Δανιὴλ Πρωτοψάλτου

Κ υ ρ ι ε Ε κε κρα ξα προς σε ει σα κου σον
μου ει σα κου σον μου Κυ ρ ι ε Κυ ρ ι ε Ε
κε κρα ξα προς σε ει σα κου σον μου προ σχεις τη φω
νη της δε η σε ως μου εν τω κε κρα γε
ναι με προς σε Ει σα κου σον μου Κυ ρ ι ε
Κ α τευ θυν θη η τω η προ σευ χη μου ως θυ
μι α μα ε νω πι ον σου ε ε παρ σις των χει
ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη Ει σα κου σον
μου Κυ ρ ι ε

τοῦ Γεωργίου τοῦ Κρητός

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου ^Δ_Ω
 και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου ^Ζ_{αν}

τοῦ Δανιήλ Πρωτοψάλτου

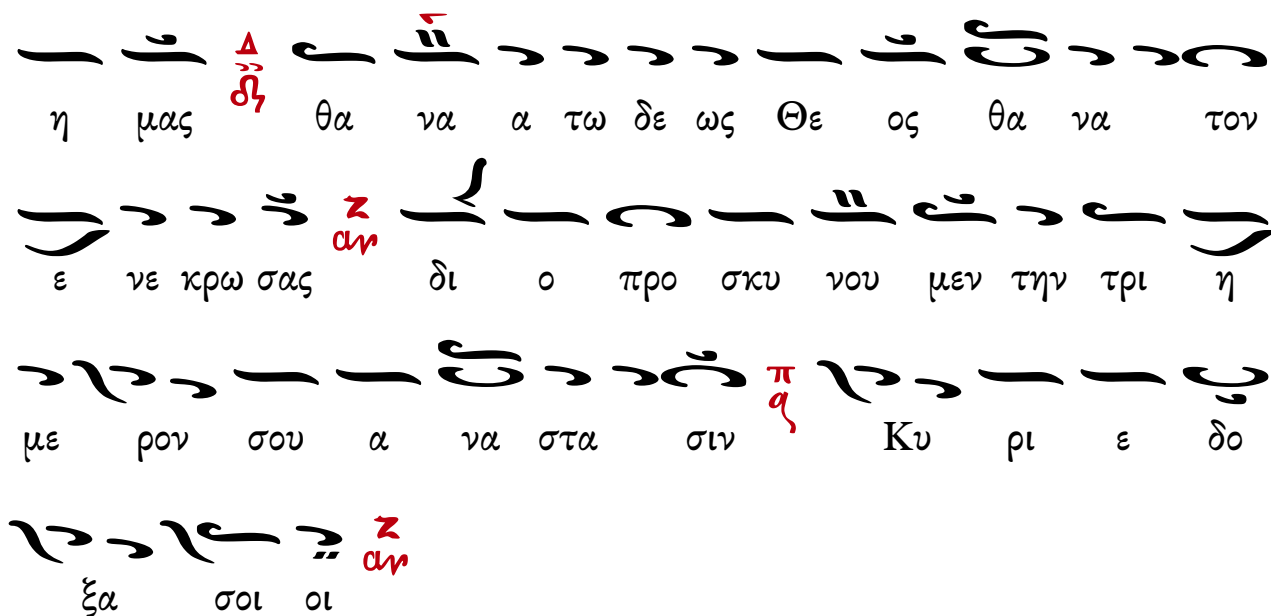
Στιχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Δ ευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ
 ρι ι ω ^Δ_Ω τω συν τρι ψαν τι θα να του το κρα
 α τος ^Π_α και φω τι σαν τι αν θρω πων το γε
 νος ^Ζ_{αν} με τα των Α σω μα τω ων κραυ γα ζον τες
^Δ_Ω Δη μι ουρ γε ε και Σω τηρ η μων δο ο ξα
 σοι οι ^Ζ_{αν}

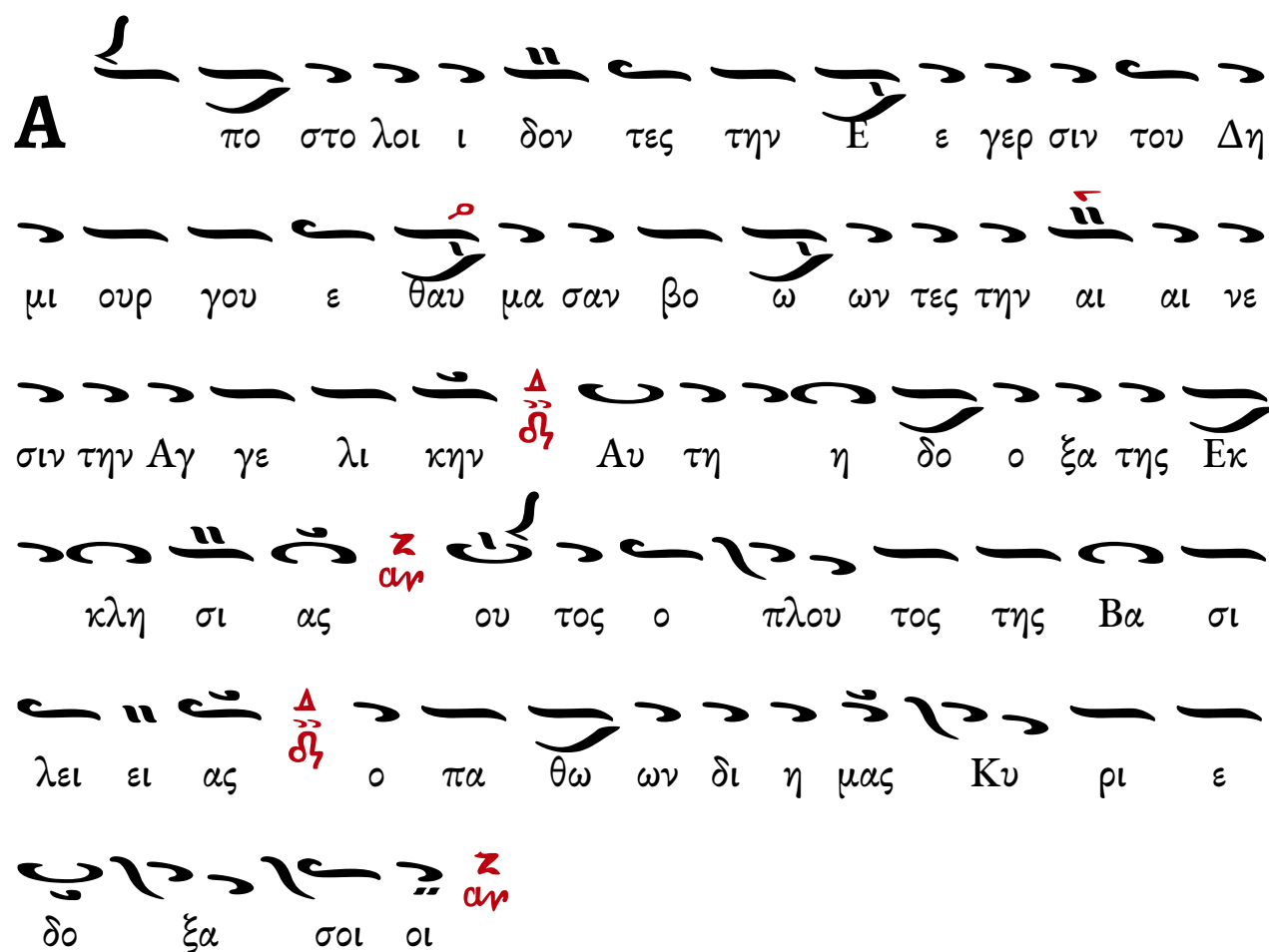
Στιχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Σ ταυ ρον υ πε μει νας Σω τηρ και τα φην δι

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑΤΑΡΙΟΝ ΣΥΝΤΟΜΟΝ

Στιχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε. Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Στιχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Κ αν συ νε λη η φθης Χρι στε υ πο α νο ο μων
 αν δρων ^Δδ₇ αλ λα συ μου ει Θε ος και ουκ αι σχυ νο
 μαι ^πα₇ ε μα στι ι χθης τον νω τον ουκ αρ νου μαι
 Σταυ ρω προ ση λω θης και ου κρυ πτω ^ζαν₇ εις την
 Ε γερ σιν σου καυ χω ω μαι ^Δδ₇ ο γαρ θα να τος
 σου ζω η η μου ^πα₇ Παν το δυ υ να με και αι φι
 λαν θρω πε ^Δδ₇ Κυ υ ρι ε δο ο ξα σοι οι ^ζαν₇

Στιχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

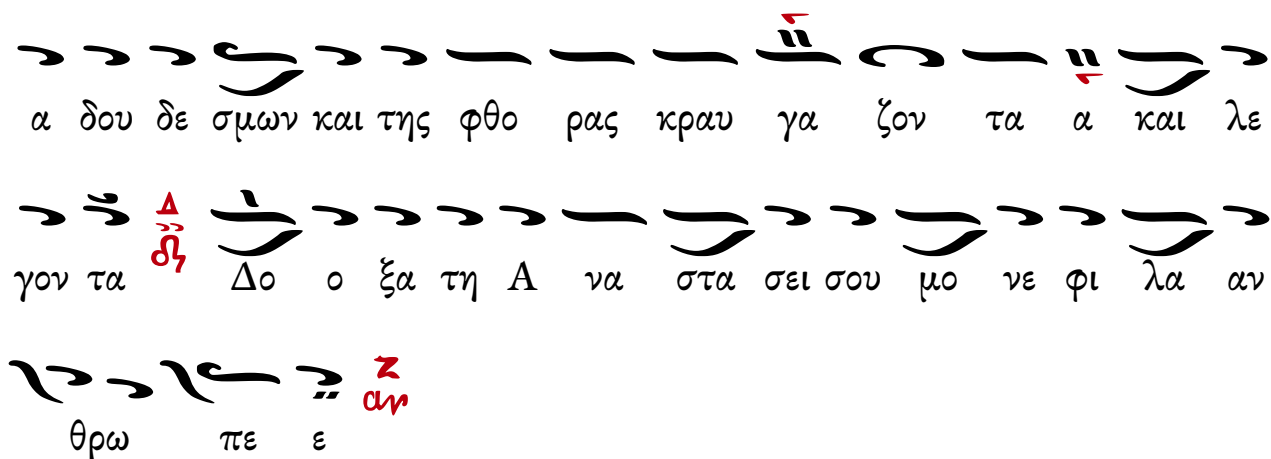
Δ αυ ι τι κη ην προ φη τει αν εκ πλη ρων Χρι
 στος ^Δδ₇ με γα λει ο τη τα εν Σι ων την οι κει αν
^Δδ₇ Μα θη ταις ε ξε κα λυ ψεν ^πα₇ αι νε τον δει κνυς

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑΤΑΡΙΟΝ ΣΥΝΤΟΜΟΝ

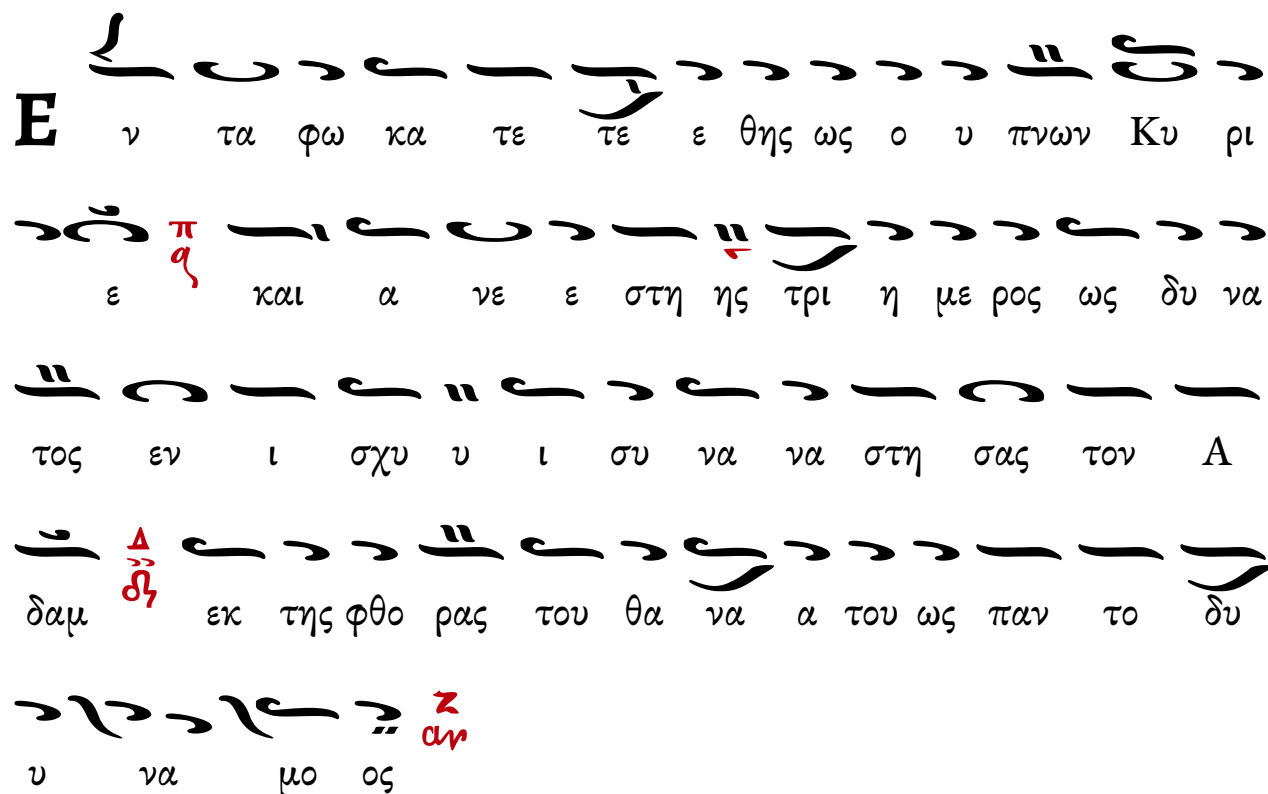
ε αυ τον και δο ξα ζο με νον α ει ^Δ _δ συν Πα
 τρι τε και Πνευ μα τι α γι ω ^Ζ _{αν} προ τε ρον
 μεν α σαρ κον ως Λο ο γον ^Δ _δ υ υ στε ρον δε δι η
 μας σε σαρ κω με ε νον ^π _α και νε κρω θε εν τα
 α ως αν θρω πον ^Δ _δ και α να σταν τα κατ ε ξου σι
 αν ως φι λα αν θρω πο ον ^Ζ _{αν}

Στιχ. "Ενεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου." Ἠλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Κ α τηλ θες εν τω Α α δη Χρι στε ως η βου λη
 η θης ε σκυ λευ σα ας τον θα να τον ^Δ _δ ως Θε ο
 ος και Δε σπο της ^Ζ _{αν} και α νε ε στη ης τρι η με ρος
^Δ _δ συ να να στη σας τον Α δαμ ^Δ _δ εκ των του Α

Στιχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός· ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

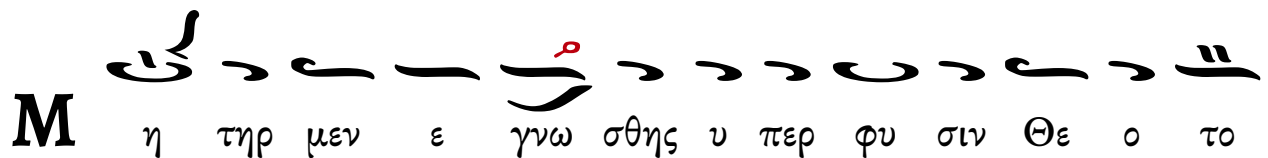
Στιχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλή παρ' αὐτῷ λύτρωσις. Καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Στιχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

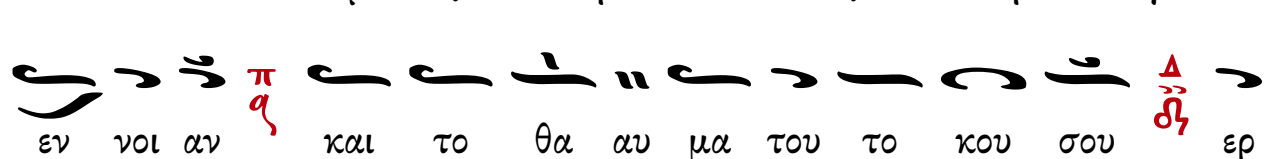
ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑΤΑΡΙΟΝ ΣΥΝΤΟΜΟΝ

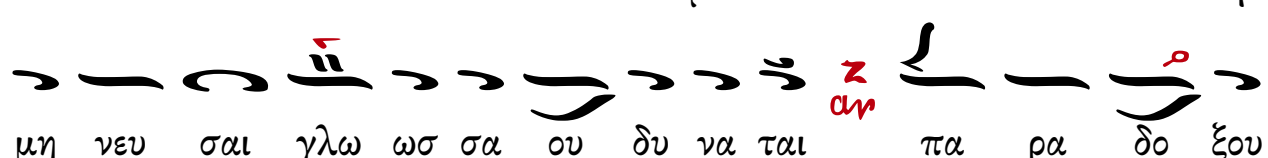
Στιχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

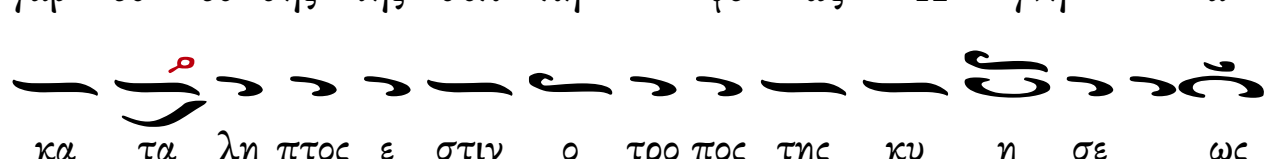

 M η τηρ μεν ε γνω σθης υ περ φυ σιν Θε ο το

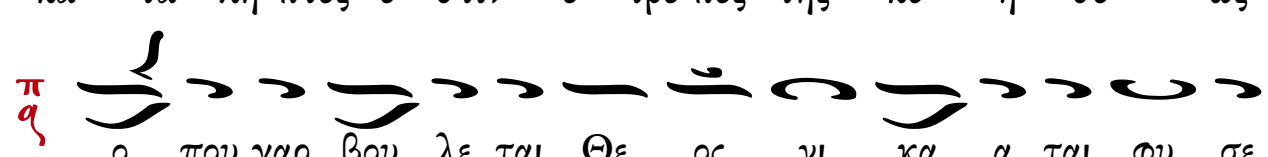

 κε ε ε μει νας δε παρ θε ε νος υ περ λο γον και

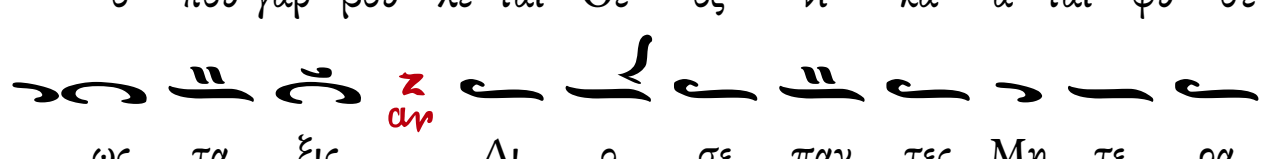

 εν νοι αν και το θα αυ μα του το κου σου ερ

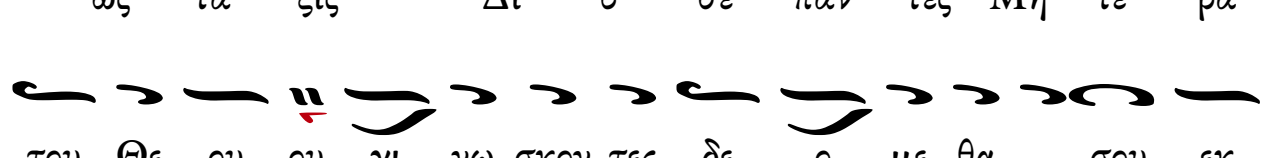

 μη νευ σαι γλω ωσ σα ου δυ να ται πα ρα δο ξου

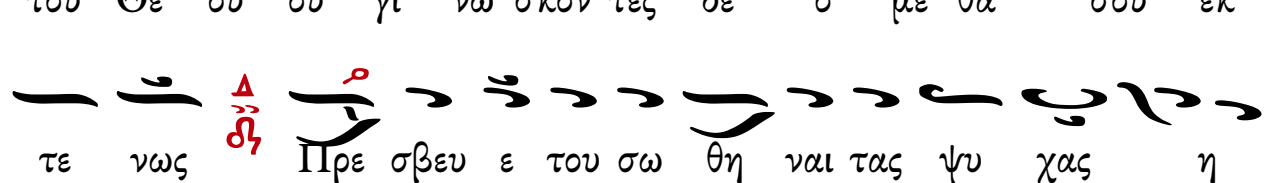

 γαρ ου ου σης της συλ λη ψε ως Α γνη α

 κα τα λη πτος ε στιν ο τρο πος της κυ η σε ως

 ο που γαρ βου λε ται Θε ος νι κα α ται φυ σε

 ως τα ξις Δι ο σε παν τεσ Μη τε ρα

 του Θε ου ου γι νω σκον τεσ δε ο με θα σου εκ

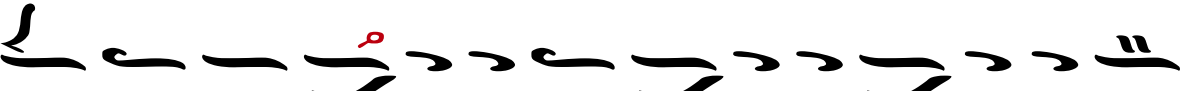

 τε νως Πρε σβευ ε του σω θη ναι τας ψυ χας η

μω ων ^ζ_{αν}

Ἀπόστιχα

A
 νε στης εκ του τα φου Σω τηρ του κο ο
 σμου ^Δ_δ και συ νη γει ρας τους αν θρω ω πους συν τη σαρ
 κι σου Κυ ρι ε δο ξα σοι οι ^ζ_{αν}

Στιχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

T
 ον α να σταν τα εκ νε κρων και φω τι σαν τα παν
 τα δευ τε προ σκυ νη σω μεν ^π_α εκ της του Α δου
 γαρ τυ ραν νι δος η μα ας η η λευ θε ρω σε ^Δ_δ
 δι α της αυ του τρι η με ρου Ε γερ σε ως
 ζω ην η μιν δω ω ρη σα με νος ^Δ_δ και το με
 γα ε λε ο ος ^ζ_{αν}

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑΤΑΡΙΟΝ ΣΥΝΤΟΜΟΝ

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Υ πο τον Α δην κα τελ θων Χρι στε θα να
τον ε σκυ λευ σας ^π και τρι η η με ρος α
να στας η μας συ υ να νε στη σας δο ^ρξα ζον τας
την σην παν το δυ να μον Ε γερ σιν Κυ ρι ε
φι λαν θρω πε ε ^ζαν

Στιχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Φ ο βε ρο ος ω φθης Κυ ρι ε εν τα φω κει
με νος ω ο υ πνων ^Δα να α στας δε τρι η
με ρος ως δυ να τος ^Δτον Α δα αμ συ να
νε στη σα ^ρας κραυ γα ζον τα ^ΔΔο ο ξα τη Α να στα
σει σου μο νε φι λαν θρω πε ε ^ζαν

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ — ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Υ πο την σην Δε σποι να σκε πην παν τες οι
 γη γε νεις προ σπε φευ γο τες βο ω μεν σοι ^π Θε
 ο το κε η η ελ πεις η μων ^Δ ρυ υ σαι η μα
 ας εξ α με τρων πται σμα α των και σω σον τας ψυ
 χας η μω ων ^ζ αν